

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

ducere, i at være effektive, for effektiviteten varer kun kort, hvis der ikke også er trivsel i hverdagen. Alt for ofte er det slet ikke selve jobbet, der slider på en medarbejder, men det dårlige klima på arbejdspladsen, den dårlige trivsel, der er den største byrde. Derfor må jeg spørge den højtærede minister, om ministeren vil tage trivselsproblemet med som en opgave for kommende uddannelseskonsulenter. Længe har der i dette land været talt om effektivitet og produktion. Først sent har nogle, men endnu ikke alle, erkendt, at effektivitet og trivsel hører nøje sammen.

Sluttelig vil jeg om dette lovforslag sige, at det jo hører sammen med de to foregående. Det er ligesom på en måde sådan, at skal denne lovgivning ud til befolkningen, er forudsætningen, at den tilrettelægges på en måde, der gør, at den kommer til at virke bredt. Det er en kendt sag, at mange har følt, at den hidtidige egnsudviklingslovgivning ligesom har taget lidt for rigeligt hensyn til de egne, hvor befolkningen var koncentreret, og for lidt hensyn til de egne af landet, hvor befolkningen var mindre koncentreret. Jeg skal ikke gå i detaljer om disse principielle ting, men henvise til det, min partifælle hr. Kirkegaard sagde, og som jeg fuldt ud deler. Det er jo egnsudviklingsrådet, der lægger den administrative linje og ligesom kan bestemme, hvilke egne inden for de enkelte amter der skal ekspandere, og hvilke egne inden for de samme amter der skal lægges i mølpose. Det er ikke sært, at nogle kan spørge: er der egentlig lighed for loven? Jeg tror, spørgsmålet stilles med berettigelse af mange og vil blive stillet i denne forbindelse, for skal denne lovgivning om omskoling virkelig føres ud til de mange, som i dag står uden beskæftigelsesmuligheder, skal den nøje parres sammen med administrationen af de to foregående lovforslag.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige den største velvilje i udvalgsarbejdet vedrørende lovforslaget.

Chr. Madsen: I det foreliggende lovforslag regner man med at bruge 20 mill. kr. over en tre års periode til omskoling af voksne. Det gennemfører man i det samme år, hvor man har nedskåret specialarbejderskolernes bud-

getter i stor udstrækning. Jeg kalder det en dårlig arbejdsmarkedspolitik.

Efter lovforslaget skal den ekstraordinære uddannelse anlægges med direkte sigte på konkret foreliggende arbejdstilbud. Der skal gives rutine i industrielt arbejde. Der skal gives særlig omskoling for ældre, særlig omskoling for dem, der er ledige eller forventer at blive det, omskoling for personer, der i længere tid har været ude af erhverv, og omskoling inden for forskellige erhvervs-grene i forbindelse med produktionsprocessen, både for arbejdere og arbejdsledere, og hertil kommer så en konsulentordning, der skal gøre alle begribeligt, at sådanne tilbud foreligger fra det offentlige. Denne målsætning er i og for sig god nok, men det er bare et spørgsmål, om man kan fylde tilstrækkeligt i den. Det er klart for alle, at uddannelse og omskoling er nødvendig hele livet igennem, og vi vil være med til at yde alle de midler, der skal ydes dertil, selv om vi på forhånd regner med, at der kan begås fejltagelser.

Uddannelsesbehovet, der opereres med i forbindelse med lovforslaget, vil, som arbejdsministeren selv siger, være afhængigt af uforudselige faktorer som erhvervsstrukturen, den tekniske udvikling, virksomhedernes placering, herunder udflytning af statsinstitutioner, og meget andet. Alt dette kan man sammenfatte i, at der skal føres arbejdsmarkedspolitik her i Danmark. Hr. Stetter og hr. P. E. Eriksen har berørt problemet. De sagde begge, at der skulle føres en arbejdsmarkedspolitik, men der var ikke nogen, der sagde noget om, hvad en arbejdsmarkedspolitik egentlig er. Jeg tror ikke, der er kommet definitioner på det, hverken fra regeringens side eller fra oppositionens side, simpelt hen fordi man ikke er klar over det endnu.

Men i 1964 modtog vi en henstilling fra OECD om arbejdsmarkedspolitik som led i den økonomiske vækst. Her røres der ved nogle, skulle man synes, almindelige synspunkter, som de forskellige regeringer burde have taget sig af. Blandt andet siger man, at en arbejdsmarkedspolitik må omfatte grundlæggende planer for uddannelse af unge og den voksne arbejdskraft, planlægning og placering af erhvervsvirksomheder med udviklingsmuligheder i områder med beskæftigelsesvanskeligheder. Arbejdsmar-